

Gott nytt år! (mailat 2009-12-30)

Från:

rafael <rafael@alcohollet.se>

Till:

anders.sjoqvist@forum.se, oscar.edlund@talarforum.se, "Pathfinder Travels" <pelle@pathfindertravels.se>, 'Niklaes Nathén' <niklaes@nathen.se>, "Pontus.Axelsson" <pontus.axelsson@gmail.com>, "Arne Kanth" <arne@kanth.se>, "Jim Wasmuth" <jim@vkcenter.se>, "Magnus Eriksson" <Magnus.Eriksson@norr.johnbauer.nu>, "Pontus Tengvall" <ptengvall@spray.se>, "Christian Lund" <christian.lund@educ.vannas.se>, 'Björn Kihlström' <bjornkihlstrom@yahoo.se>, "Michael Sundberg" <sundbergprod@me.com>, bergsport@brant.se, "Per Forsberg" <per.forsberg@yahoo.com>, "Utsidans Redaktion Roger Pyddoke" <"redaktion@utsidan.seroger.pyddoke"@vti.se>, ewa@alpinaforlaget.se, 'Torbjörn Ohlén' <olle@trango.se>, janne.corax@gmail.com, "Magnus Nilsson" <ascensus@telia.com>, "Magnus Lindstedt" <magnus.lindstedt@telia.com>, "Hans Hellstrom" <hans-hellstrom@telia.com>, k2magnus@hotmail.com, "Erik Massih" <erikmasshi@hotmail.com>, "Peter Hermanson" <peter.hermanson@halland.net>, "Martin Johansson" <martininstruktör@yahoo.com>, "Christofer" <christoferu@yahoo.se>, Fredrik Sträng <fredrik@strang.se>

Datum:

2009-12-30 14.53

Hej!

Jag lämnade hemmet och uppkopplingen knappt två timmar innan ett mail

2009-12-21 09.43 anlände servern från Fredrik Sträng.

En kompot av sanningar och annat.

Tyvärr hållar jag inte mit vanliga 1½ vecka-intervall.

I Bergsport nr 131 har jag plockat en artikel författad av Expeditions-kommittén om de olika stilarna inom expeditionsklättring, som jag bifogar utan bild. Den förklarar ganska enkelt prestationshierarkin. Vi har fått några nyturen i Himalaya sedan dess, bla förstabestigningen av Kung Oscar IIs Fjäll.

I Sverige har vi ett antal klättertekniskt kapapla klättrare som kan utveckla klättringen något eller upp till internationell standard.

Jag tänkar då på till exempel Magnus Andersson, Christian Edelstam, Mats Holmgren, Krister Jonsson och David Fält.

Fält är enligt Bergsport nr 144 på väg till Kwangde i vinter. Tekniskt krävande klättring. Senare 2010 går resan till Latok i sällskap med Krister Jonsson. Teknisk kapacitet finns, jag hoppas de får tur med vädret och andra väsentliga förhållande, så projekten kan lyckas.

Ovan må vara några av mina svenska alpina förebilder i dagens Klättersverige. Internationellt har jag många fler och talar gärna om stora aktörer - även de i bergen döda - som Mummery, Buhl, Patey, Boardman, Tasker, Kukuczka, Lafaille m.fl..

Daniel Bidner hade kapaciteten på lägre berg, och en intensitet klättermässigt som är få förunnat.

De från bergen överlevande är dock större förebilder, som till exempel Longstaff, Norton, Sommerwell, Diemberger, Kurtyka, Messner, Scott,

Stremfelj, Karo, Prezelj, House, Fowler m.fl.

Andy Cave har skrivit en ny bok - "Thin line" vill jag minnas den heter. Steve House är också aktuell med bok nykligen recenserat av David Fält i Bergsport. Läsande av ovan två klättrares böcker kan ge information om nutidens nivå på stora prestationer.

Jag vill önska er alla ett gott 2010 och svensk klättring en klätterteknisk utveckling.

Mvh

Rafael Jensen

Expeditionsklättring, Bergsport nr 131 september 2006 sid 36 och 37 .doc

Korrigerig av Fredrik Strängs info i mail av 2009-12-21 09.43, del 1 (mailat 2010-01-04)

Från:

rafael <rafael@algotellet.se>

Till:

- Ett antal personer, främst m anknytning till klättring.

Kopia:

Fredrik Sträng <fredrik@strang.se>

Datum:

2010-01-04 17.43

Hej!

Måndagen den 21 december 2009 09.43 skickade Fredrik Sträng ett mail till mig, som han hävdade att han hade upphovsrätt på.

Personer som spred detta skulle få smaka på rättssystemet. Great cyberspace-freedom?

I mitt mail av 14 december 2009 14.12 skrev jag nära slutet:

"Frågor finns väl att tillgå i min korrektur av "K2 på liv och död" samt recensionsförslag till den och "7+7+7", om du finner behov får jag/vi plocka fram dem tydligt."

Jag fann att det var felaktigt låta Sträng fortleva till 11. eller 12. januari med den felaktiga uppfattningen, att jag i mail till honom kallat honom för "mytoman", varför jag korrigerade detta med ett korrekt citat.

Jag citerar Strängs mail av 21/12:

"1) Rafael Jensen anlätades av Forum för att granska boken K2 På liv och död, inte för att författa den. För detta fick han betalt."

Jag fick uppdraget att granska fakta. Upphausade prestationsomtalande tog jag delvis tag i.

I min dator saknar jag en faktura ställd till förlaget Forum eller Sträng.

Jag kan inte minnas att ha skrivit en sådan och gör fortfarande mycken gratis insatts för att få expeditonsklättringens återgivelse i olika forum att vara korrekt.

Om Sträng fantiserat att jag fått betalt, låtar jag honom fortleva i den tron.

Om Forum eller Sträng betalat ut ersättning, vore jag tacksam få information om konto, summa, sociala avgifter/MOMS eller dylikt, så jag har möjlighet fullfölja mina skattskyldigheter.

Jag citerar vidare ur stycket:

"Hans synpunkter beaktades, men alla hans synpunkter användes inte ordagrant då Rafael inte har veto. Att inte samtliga av Rafaels synpunkter användes har upprört Rafael. Rafael synpunkter användes som stöd för att få en så sanningsenlig bok som möjligt om K2"

Med Strängs tidigare framställningar var jag utan förväntning, att alla synpunkter skulle tas upp.

Självfallet är ännu en bok som brister i korrekt beskrivning besvärlig för utvecklingen av svensk expeditionsklättring. Ju mer okunnig publiken är, desto viktigare är det för klättringen att informationen är korrekt.

Några av de punkter som är enklast att diskutera har jag tagit upp i recensionen i Bergsport nr 144 sid 47.

T.ex. låter Sträng i boken amerikanen Eric Meyer säga, att klättrare försökte ta sig ner från läger fyra år 1984. Jag kan inte hitta dokumentation för döda klättrare på K2 1984.

Vart finns dess namn angivna för år 1984?

Har Sträng hatt större förtroende för Eric Meyer än mig, när jag föreslog 1986 (1994 är ett mindre troligt årtal)? Eller missminnas Sträng amerikanen Meyer gällande årtal?

Jag citerar vidare:

"K2 På liv och död handlar om en av de värsta klätterolyckorna någonsin där 11 människor miste livet sommaren 2008 och där jag var på plats och inte om historiska klättringar som var större bedrifter än vad vi åstadkom sommaren 2008"

Boken tar på ett bra sätt upp exentrickern Crowley 1902, Duke of Abruzzi 1909, Dudley Wolfe 1939, Schoening/Gilkey 1953 (fem dödsfall totalt) och italienerna 1954. Utmärkt.

Skal man prata dödsfall borde särdeles 1986 nämnas, då totalt 12 klättrare omkom, flertalet med väldokumenterad hög klätterteknisk kapacitet.

Men även 1995, då 7 personer omkom den 13. august pga dåligt väder. Man sa att Allison Hargreaves hade blåsts av berget - den kvinnan som på en sommar SOLO-klättrade 6 klassiska nordväggar i alperna (läs "A hard summers day"). Hennes största bedrift är en "selfcontained" syrgaslös bestigning av Everest via Nordryggen premonsoon 1995, vilket ingen svensk överhuvudtagit varit tillnärmelsesvis i närheten av att göra någonstans på berget.

En kapacitet som Hargreaves är underlättande för att kunna göra något klättermässigt självständigt utvecklande i stora berg.

En rimlig fråga är: Har Sträng eller någon av hans vänner klättrat liknande klassiska nordväggar i alperna?

Boken låter bli ta upp den starka, stilmässiga utvecklingen från 1978 till 1991 eller skillnaden/handikappanpassningen 1954 versus 2008.

Däriigenom hålls läsaren omedveten om det verkliga, samtida perspektivet på verksamheten som bla Sträng deltar i.

Den omtalar ett tänkt försök till delvis nytur 2008 utan att rapportera hur det gick resultatmässigt eller hälsomässigt för de tre klättrarna.

En linje skriver (korrekt?) att det finns 11 leder på berget.

Redaktör Liungman har hjälpt mig bra (som redaktörer oftast gjort) bla genom att låta bli slå okunnigheten onödigt i skallen, genom att sätta in ordet "omedvetet" en extra gång.

Jag citerar:

"3) Om och om igen fortsätter Rafael påstå att jag inte satt ett Guinness världsrekord "Fastest to climb 7 Summits". Om och om igen så säger Rafael " du har inte tagit Guinness världsrekord"."

I ett mail till Sträng 14/12-09 skrev jag:

"Om din förhållning till Daniel Griffith tycker jag, att det är dålig stil att slå sig fram med ett rekord som inte är ett rekord."

I ett mail till Sträng 2009-09-03 12.49 (kopi för Forum och Talarforum) skrev jag:

"Daniel Griffith satte 27 nov 2006 ett tidsmässigt världsrekord om 187 dagar för seven summits. Du satte 1 dec 2006 ett svenskt rekord om 191 dagar för samma. Ditt svenska rekord är oslagen."

Vad är det sportsliga värdet av GWR?

Sträng har för mig devalverat värdet av GWR gällande saklighet (i denna fråga åtminstone) från "fair" till "dassapper".

Som jag ser det är vi generallt "tillbaka i ruta 1", då de flesta aktiviteter i Himalaya görs i sämre stil än Reuterswårds och Kihlborgs på "Yak-trail" 1990.

Jag bifogar en fil med utdrag ur mitt brev till Kungliga Hovstaterna 2009-12-19.

Mvh

Rafael Jensen

PS De som ej har fått ta del av Strängs mail av 2009-12-21 09.43 får be honom maila det eller be honom maila mig, att jag får vbf'a mailet, DS

PPS: En hemläxa till Stäng kunde vara att i Föreningen Grävande Journalisters medlemstidning nr 3 år 2001 med titeln "Osann Kropp på Topp" försöka hitta ett ställe, där Sandstig bearbetar ifrågasättande av Kropps toppbestigningar. Jag kan inte hitta sånt i den. DS

PPPS: Nedan har jag "deletet" Strängs mail av 2009-12-21 09.43. DS

Klippklättringens utveckling efter "femman"-graden (mailat 2010-01-18)

Från:

rafael <rafael@alcohollet.se>

Till:

anders.sjoqvist@forum.se, oscar.edlund@talarforum.se, "Pathfinder Travels" <pelle@pathfindertravels.se>, 'Niklaes Nathén' <niklaes@nathen.se>, "Pontus Axelsson" <pontus.axelsson@gmail.com>, "Arne Kanth" <arne@kanth.se>, "Jim Wasmuth" <jim@vkcenter.se>, "Magnus Eriksson" <Magnus.Eriksson@norr.johnbauer.nu>, "Pontus Tengvall" <ptengvall@spray.se>, "Christian Lund" <christian.lund@educ.vannas.se>, 'Björn Kihlström' <bjornkihlstrom@yahoo.se>, "Michael Sundberg" <sundbergprod@me.com>, bergsport@brant.se, "Per Forsberg" <per.forsberg@yahoo.com>, redaktion@utsidan.se, roger.pyddoke@vti.se, ewa@alpinaforlaget.se, 'Torbjörn Ohlén' <olle@trango.se>, janne.corax@gmail.com, "Magnus Nilsson" <ascensus@telia.com>, "Magnus Lindstedt" <magnus.lindstedt@telia.com>, "Hans Hellstrom" <hans-hellstrom@telia.com>, k2magnus@hotmail.com, "Erik Massih" <erikmasshi@hotmail.com>, "Peter Hermanson" <peter.hermanson@halland.net>, "Martin Johansson" <martininstruktur@yahoo.com>, "Christofer" <christoferu@yahoo.se>, Fredrik Sträng <fredrik@strang.se>

Datum:

2010-01-18 10.18

Hej!

Först:

Jag är en av de som tagit avstånd från Göran Kropps kultur och sätt att exponera döda klättrare.

Detta har jag gjort genom bland annat en omfattande sammanställning av kopior som överlämnades alla närvarande SKF-styrelseledamöter i Sunne 2001-01-20. Läs gärna mitt inlägg i Bergsport nr 119 sid 38.

Därtill:

Jag har full förståelse för att Sträng upplever mitt försök att belysa en klätterkultur i den nedre delen av klätterprestations-hierarkin (främst inom expeditionsklättring) som ett personangrepp. Det är ju hans klättervärld/upplevelse av samma som jag försöker sätta i perspektiv efter bland annat uttryck i hans alster som "världsklättrare" och "världsrekord".

Som mål har jag bland annat att ge konsumenten/allmänheten en möjlighet bedöma prestationer i ett rimligt nationellt och internationellt perspektiv.

Sträng citerar mig i sitt mail av 21/12 -09 med bl.a.:

"den dokumenterade osanna Göran Kropps (han omkom på Air Guitar, 5.10a, en grad som klättrades redan 1928 av bl.a. Alfred Wiessner)".

Sedan skriver Sträng längre ner:

"Sedan undrar jag varför han i huvud taget nämner att Air Guitar klättrades redan 1928."

Leden "Air Guitar" (5.10a) klättrades troligen första gången ca 1980.
Som jag skrev, gjordes graden 5.10a redan 1928.

Jag noterar att Göran Kropps nytur "Rotrock" (5 eller 5+) i Rimforsa enligt föraren fordrar stora säkringar.

Enligt min kännedom har flertalet av de som brutit ny mark i de stora bergen generellt haft en för samtiden ganska hög klippklätterteknisk bakgrund i kombination med fjällvana, tidvis har de varit en del av eliten.

Nedan listar jag några stolpar, somliga konkreta, andra diffusa.

5.15:

2001 klättrade Chris Sharma leden "Realization" i Ceuse

5.14:

ca 1990 klättrade Wolfgang Gullich "Action Direct" i Frankenjura. 1989 var han bland de fyra som etablerade leden "Eternal Flame" på Trango, där nästan alla repor slutligen blev friklättrat (7C+/lätt 5.13 och A0).

5.13:

Ca 1976 klättrades första leden i den svårigheten. Jeff Lowe var enligt mitt minne bland de som utvecklade klättringen i graden därefter, och var en av fyra kompetente klättrare som gjorde det historiska nytursförsöket på nordryggen av Latok (1982 om jag minns året rätt).

5.12:

Gjordes troligen 1967 i Sandsteingebirge, Östtyskland, på "repknut-säkrat" terräng.

5.11:

Svårt säga. Utan tvekan har klättrare som Joe Brown (förstabestigning Kanchenjunga 1955 bl.a.) och Don Whillans (nytur Annapurnas sydvägg 1970) varit nära graden på 50-talet. Möjligen har österriska klättrare lyckats med en/nån passage i svårighetsgraden tidigare.

5.10:

Alfred Wiessner angavs ha klättrat 5.10a i Sandsteingebirge (nära Dresden) 1928 (Wiessners försök 1939 på K2 i klippartiet vänster om Bottleneck är lika briljant som Bill Houses klättring av kaminen på ca 6 650 m i 1938).

5.9:

1907 besöktes England av en nordman, möjligen Monrad Aas eller C.W. Rubenson, som klättrade VS/5+ till förvåning och glädje för klättrarna. Nämde två herrar gjorde utan fasta rep en stor prestation, när de samma år var ett ”stenkast” från toppen av Kangchenjungas grannberg Kabru North/II (7 338m).

Observera, att deras utrustning var 100 år äldre än vår, och att stegjärnen var utan fronttaggar (som E. Sund på Aconcagua september 1915).

Wolfgang Gullich, Jeff Lowe, Joe Brown, Aas och Rubenson var klättertekniskt framstående, när de deltog i ovan beskrivna turer.

Voytek Kurtyka klättrade, Silvo Karo och Marko Prezelj klättrar 5.13 (8.a).

Erhard Loretans kapacitet är också stark.

Ovan klättrare har stort sett gemensamt, att de självständigt öppnat nya klättringar utan att ha fotspår framför sig.

Själv har jag som svårast ledd (klättrat som första-man) 5.10d (6+, ”Grönt och Grymt”, endast 10 m lång, står som ”6b” i fransk gradering), utan förträning, men efter att ha sett den klättras av många. Av 5.10c/6+ har jag även ledd ”Tuborg”, ”Dynamisk Meditation”, ”Monster Layback” och ett fåtal til, ca tjugo år tillbaka.

Men även på den tiden fanns det säkert vägg- eller svaklättringar i graden 5+, som skulle fått mig att tveka. Eller osäkrade kaminer...

I somras ledde jag i Scotland en kort HVS 5a (lätt svensk 6-), on-sight.

Som Micke Sundberg tycker, vill jag också tycka: Har man kapacitet av en grad klättrar man den säkert.

Med vänliga hälsningar
A. Rafael Jensen

Bilaga i e-post-meddelandet
JENSEN RECENSERAR STRÄNGS K2-BOK i Bergsport nr 144 s 47.doc
(se JENSEN RECENSERAR STRÄNGS K2-BOK i Bergsport nr 144 s 47.pdf)

Femmaklättraren Fredrik Strängs förebild Kropp bajsade i sydafrikanernas tält (mailat 2010-02-04)

Från:
rafael <rafael@alcohollet.se>

Till:
- En mängd människor, främst med anknytning till svensk klättring

Kopia:
anders.sjoqvist@forum.se, oscar.edlund@talarforum.se, Fredrik Sträng <fredrik@strang.se>, ola.sandstig@gmail.com, scoop@fgj.se

Datum:
2010-02-04 10.57

Hej!
Åter ett mail inspirerat av Strängs mail "2009 12 21 09.43" (vilket jag ej får cirkulera för Sträng).

Finns det skäl att ha större respekt för Göran Kropp än den brist (?) på respekt som han hade för de döda, vilka han lät exponera i boken "Göran Kropp 8000+?"

I gamla dagar sade man, att klätterturer i fjället/alperna borde vara minst en grad lättare, än de leder som man klättrade hemma på övningsklipporna. På höjd i Himalaya borde de vara än lättare.
Silvo Karo, Marko Prezelj och Mick Fowler har en klätterteknisk kapacitet att på ganska hög höjd obehindrat klättra svårigheter, som är svårare än femmagraden on-sight i alpin stil. Så hade även Doug Scott för om åren.

Om vi från klättringens sida fortsätter låta Bonnier-koncernen och Talarforum opåttalt exponera mediokra prestationer som Strängs "via-ferrata"-liknande bravader, är det för mig tänkbart, att fyra-klättrare i framtiden låter samma företag marknadsföra en resa med rulltrappa till toppen (av till exempel toppen av Mt Everest), och presenterar det som en prestation...
Nämnde företag ska naturligtvis förlåtas sin okunnighet i fråga om klättring.

I ledaren i Bergsport nr 144 skriver redaktören att jag tillhör en kunnig skara.

Historia var ett av mina favoritämnen redan i grundskolan, och jag blev i en tidsenlig anda inskolad i Himalayaprestationer, när min klättermäster 1982 lät mig läsa "The shining mountain" (Changabangs vestvägg 1976 m Joe Tasker i "kapsel-stil") av Peter Boardman.

Känsliga själar eller fegisar behöver ej läsa längre.
Ni som vill debattera, gå på sakfrågorna i detalj.
Frågan är hur vi vill ha svensk höghöjdskultur i fortsättningen.

För att komma med på Muztagh Tower expeditionen 1990, tillgrepp "Captain Fanatic" sin fantasi och nyttjade de möjligheter som gavs.

Genom ”inside-information” lyckades han på det lokala sjukhuset komma över gips och bandage.

Nästa steg var att gipsa benet och med kryckors hjälp ta sig till arbetsgivaren. Där presenterade han gipspaketet och omöjligheten att jobba några månader (enligt min kännedom betalades aldrig pengar ut ifrån Försäkringskassan, varför inget ekonomiskt bedrägeri lär ha ägt rum). Sedan åkte ”Cpt Fanatic” med till det mest komplexa berg som Kropp bestigit (i mitt sällskap).

Om en person har berättat för andra, hur lätt det var att lura tredjepart, är det därefter mycket lättare för någon att själv lura klätterkretsar och allmänhet.

Kropps Everest 1996 i ett kort referat:
Några gånger gjorde Kropp en solopassage till C1.

Därifrån var det ”Yak-trail” till C2.

Med José och Jesus Martinez klättrades i självständig expeditionsstil på ”South Pillar-route” till en variation på ”South -Col route” och ett självständigt toppförsök 3 maj 1996. Genom att på ca 8 000 meters höjd traversera ut mot ”Yak-trail”, lyckades de i likhet med flertalet av de som betalar tillstånd för ”South Pillar-route” undvika den klättertekniska svårigheten på 8 200 m, som klättrades av Jercy Kukuzcka 1980 (i expeditionsstil utan syrgas, dock gjordes toppbestigningen därefter med syrgas).

I det andra toppförsöket 18 (?) maj fann trion, att deras högst belägna tält var borta, vartefter de inlogerade sig i ett övergivet taiwanesiskt tält, i South Col-lägret (yak-trail).
Pga dåligt väder återvände de till C2.

Väl medvetna om att de saknade ett eget tält i South Col, begav sig Jesus Martinez och Kropp sig i sällskap med Ang Rita Sherpa 22/5 via ”Yak trail” utan tält upp till C4 och tog skydd i taiwanesernas tält.
I boken ”Göran Kropp 8000+” kan man därtill läsa om hur Kropp innan avfart från C4 får frukost serverad och hur han vid återkomsten pga försvagning/höjdpåverkan blir anvisad plats i ett (för sydafrikaner förberett och syrgasföret) tält, där han bajsar (kap 15) – alltså ”i sängen”.

Att sammanfatta det i bokens Topplista som ”av egen kraft” och ”Solo” på företagets visitkort, tycker jag påminner om hur Sandy Hill Pittman glömde bort den livsviktiga hjälp, som hon fick av Neil Beidleman och Anatoli Boukreevs i bokens kap. 14, och är i praktiken att bortse från den nytta, som fotspår, fasta rep och strängen av klättrare framför utgör, och den potentiella hjälp som man kan få från klätterkollektivet. Att göra något ”solo” är att vara utlämnad till sig själv.
Varför övernattade Martinez och Ang Rita i det taiwanesiska tältet??

Ed Viesturs skriver om Kropp i boken No shortcut to the top (sid 145):
”... and a maverick Swede named Göran Kropp, who hoped to make history by bicycling to and from Everest all the way from Sweden and climbing the mountain solo, without so much aid from other climbers as a single spoonful of shared breakfast.”

Kropp gjorde i bästa fall den (enligt min kännedom) mest osjälvständiga ”syrgasfria” bestigningen av Everest.

Att prestationen i Bergsport nr 92 blev benämnd ”solo” kan förklaras med att artikelförfattaren blivit vilseledd.

Att det står ”solo” i nr 116 är för mig - som känner till att en av artikelförfattarna ”läst” korrektur på amerikanska upplagan av boken ”8000+” - mycket förvånande.

Om styrelsen från tiden runt 2001/2002 ska i övrigt sägas, att en person ingick i ”Porsche-klubben” med Kropp. De utgjordes av ett antal killar som roade sig med att köra på Mantorp.

Tävlingskommittén hade producerat en promotionfilm om tävlingsklättring, i vilken Kropp ingick.

Och ordförande hade blivit vän med Kropp.

Från mitt genmäle på Marcus Henningssons insändare i Bergsport nr 118, skrev jag i nr 119 bl.a.: ”... Från Mediamagasinet hösten 2001 minns jag Göran Kropps ovilja delta, journalisten Staffan Heimerssons uppknytning och särdeles ett av Roger Blomqvists uttalande om Göran Kropps förmåga att kunna göra någon till sin vän.”

Lojalitet genom gemensamma upplevelser verkar för mig ha varit största hindret för människor att ta till sig information, då flertalet borde insett, att de själva saknade personlig referenserfarenhet av höga höjder.

Intressant att Sträng i sitt mail av ”2009 12 21 09.43” försöker sig på historia och tar upp frågan om vad styrelsen tyckte 2001-12-15.

Om Sträng hade haft råg i ryggen, hade han ställt mailet som en insändare till Bergsport.

Ni som inte var på hans sändlista då, får väl be honom cirkulera det.

Daniel Bidner var på 90-talet en av de få/den enda i Sverige med en kapacitet att bli världsklättrare på mellanstora berg. Han var lika känslig för hög höjd som Kropp.

Ett problem kan vara, att jag hos delar av etablissemangen i dag har fått en knäppskalle-status. Trots att jag gått den korrekta vägen med direkt kontakt med Kropp, skrivit motioner och bilagor till Förbundsmötet 2002, samt ett antal notiser och artiklar i Bergsport.

Vad jag finner vara ett större problem för sporten, är att mediokra 4-6 divisions-prestationer (för Kropp i bästa fall) har stor plats i media, med följderna att allmänhet och en mängd ungdomar lätt erhåller den felaktiga uppfattningen, att Kropp och Sträng gjort några märkvärdiga klätterprestationer och får dem som förebilder..

Bifogar bla ”Motionsbilagan april 2002 ”Everest 1996 ur svensk klätterperspektiv” med kommentarer 2010.doc”

Vad som saknas i den är möjligen svågerskapspotentialen mellan Kropp och ”Robin Hood-sherpa”, som finns med i Bergsport nr 92.

I tillägg ska sägas, att den mycket ekonomiska Kropp ombesörjde att Ang Rita Sherpa fick en rehabilitering för sitt alkoholmissbruk och ev också en kurs i entreprenörskap. Samt att driften utav Wongchu Sherpas skola i Khumbudalen på

slutet av 90-talet betalades av Kropp eller företag i hans regi.

Och – jag är tillräckligt djärv att framföra åsikten, att ”bilstölden” och ”bildstölden” (november 1996) i sammanhanget kan ha varit en fejk, för att komma runt bildbevisfrågan.

I samtida tidningsartiklar hade bilderna ett högt bevisvärde och var en tung förlust.

Överraskande nämns stölden inte vare sig i Bergsport nr 92 eller i boken ”8000+”.

Kropp är som affärsman/äventyrare dokumenterat osann enligt Föreningen Grävande Journalisters medlemstidning nr 3 år 2001. Trots mina påstötningar avstod Ola Sandstig där att bearbeta frågan om toppbestigningar.

Det är först när ni i den tidningen läsar alla tre artiklar (”Everests värsta katastrof blev internationell bestseller”, ”Tätt trafik på Everest” och ”osann Kropp på topp”), som ni möjligen kan förstå vilket gediget journalistiskt arbete Sandstig gjorde.

Jag förstår att det för många människor kan vara svårt att få perspektiv på detaljerna i helheten.

Med vänliga hälsningar

/Rafael Jensen

Bilagor:

JENSEN RECENSERAR STRÄNGS K2-BOK i Bergsport nr 144 s 47.doc

Att våldgästa andras hem, publ BS 136 s 22.doc

Motionsbilagan april 2002 "Everest 1996 ur svensk klätterperspektiv" med kommentarer 2010.doc

Motion Brev från Svenska Klätterförbundet till journalist Staffan Heimersson.doc

Relevant bilaga:

**”Everest 1996 ur svensk klätterperspektiv” med kommentarer 2010
bilaga till tre motioner ifrån Rafael Jensen till Svenska Klätterförbundets
Förbundsmöte 2002**

- Att ljuga om sin egen prestation är mycket illa.
- Att förneka andras närvaro är än fulare.
- Att ge någon annan alibi utan täckning är korruption.

”Göran verkar inte ha något emot att det uppstår myter kring hans person, tvärtom, han tycks närmast underlätta spridningen av dem.” Bergsport nr 92, december 1996.

Kan det vara rimligen fråga så här på allmän svenska: ”Är Göran Kropp mytoman”?

”Sweden-Everest solo expedition 1995/96”:

Vid minst ett tillfälle eget vägval från baslägret till läger ett.

Delande av tält med spanjorer fr.o.m. läger ett.

Användande av stegar i isfallet ovan läger ett (delvis Sherpa-etablerade). **Kommentar 2010: FEL FÖRMULERING; SKA VARA: Användande av stegar i isfallet UPP TILL läger ett (delvis Sherpa-etablerade).**

Repklämma på fast rep ovan läger två (repen delvis uppsatta av Sherpas).

Walkie-talkie-önskad understöd ifrån Ang Rita Sherpa gällande vägval 3/5.

Möjligen stöd att ta sig till tält och in i detta vid återkomst läger 3/5.

Användande av Taiwanesiskt tält vid återkomsten South Col andra försöket (Tältet troligen uppburit av Sherpas).

Kommentar 2010: En god vän sa mellan två lån av Föreningen Grävande Journalisters medlemstidning nr 3/2001 (det med framsidetext ”Osann Kropp på topp”) att ”han hade hört allt om Kropps Everestbestigning” och därför inte behövde läsa kap. 15 i boken *Göran Kropp 8000+*. Det är tillåtet att vara naiv.

Everest 1996-05-23:

Fakta: Ang Rita Sherpa förbereder (22/5) Göran Kropps frukostmål. Källa: 8000+

Fakta: Göran Kropp lämnar South Col lägret kl 00.54. källa: 8000+

Fakta: Ang Rita bär en av Görans kameror ifrån South Col. källa: 8000+

Fakta: Göran beskriver symptom lika med begynnande höjdsjukesymptom från 8500 m (varifrån han är baktrop bakom 12-14 klättrare) och upp till South Summit. Han beskriver tidigare i boken, hur han i samband med första toppförsöket 3/5 (det också via South Col) använt Adalat mot förfrysningar. källa: 8000+.

Påstående: Team Kropps walkie-talkie-antenn bröts i närheten av South Summit. Källa: Svenska Dagbladet

Kommentar 2010: Denna händelse har inte tagits upp i artikeln i Bergsport nr 92 eller i boken 8000+, trots att kommunikation till baslägret m walkie-talkie hade haft stor betydelse vid tidpunkten för en toppbestigning. Har någon tänkt på vilken träning fallskärmsjägare får i att vid förhör vilseleda de som utför förhören?

Påstående: Terry (Thierry Renault?) når toppen kl. 10 med sitt barns navelsträng att placeras där. Källa: 8000+ **Kommentar 2010: National Geographic Societys bok ”Everest Mountain without mercy” (ISBN 0-7922-7014-2) sid 226: ”Jesus Martinez reached the summit around 12:35. With him was Ang Rita, who had now climbed Everest a record ten times. Accompanying them was Thierry Renault, climbing with two Sherpas, and Göran Kropp, who was very tired. It was Kropp's third attempt that season.”**

10.55 Ed Viestur och David Breashears når toppen. Källa: EMWM

- Fakta: I sällskap med Jesus Martinez lämnar Ang Rita Görän kvar på South Summit. Källa: bild 8000+ (Raf. kom.: Ytterst ovanligt, att Sherpas lämnar sina uppdragsgivare.)
- Fakta: Omkring kl. 11.35 börjar den stora och sista gruppen av IMAX-klättrare anlända på toppen. Källa: EMWM
- Fakta: Kl 12.30 bryter IMAX-teamet sin aktivitet på toppen, packar snabbt ihop sin utrustning och påbörjar nerstigningen. Källa: High Exposure sid 296 (Dock hade Ed Viesturs - förste syrgaslösa klättraren 23/5 - lämnat toppen tidigare. Källa: EMWM)
- Fakta: David Breashears möter Ang Rita på toppen. Källa: High Exposure sid 296 (kl 12.35 verkar rimligt anta utifrån EMWM sid 226).
- Fakta: David Breashears möter Görän strax ovan Hillary Step och förmyndar med vänliga ord ett råd, pga bekymring över den avsevärda konditionsskillnaden mellan Görän och Ed Viesturs. High Exposure sid 296. ("Don't push to hard" enl. 8000+. I min översättning till svenska: "Borde inte du vände och gå ner, min vän?").
- Påstående: Görän berättar 26/5 i telefon till spansk tidning, att han mött Jesus Martinez på toppen. Källa: www.desafio8000.com (Journalist Miss Elisabeth Hawley hade i Januari 2002 samma uppfattning, dvs att Ang Rita, Jesus och Görän var på toppen samtidigt, vilket hon informerade en av mina vänner om, samtidigt som David Breashears flickvän eller sambo var närvarande.) Görän påstod med eftertryck på SKFs "Styrelsemöte" 15/12 2001, att han var ensam på toppen med Ang Rita Sherpa, och att Jesus Martinez fick stå för texten på desafio8000.com.
- Påstående: Jesus Martinez möter Görän ovan om Hillary Step, och berättar, att i det skick som Görän är i, vill det ta 15-20 minuter att nå toppen. Källa: 8000+ (OBS, ca 30 höjdmeter ovan om Hillary Step ser man bort till toppen, som ligger ca 60-70 meter därifrån, 5-7 meter högre. / Rafael)
- 8000+, sid 62: "Ändå borde vi snarare bli imponerade av den som berättar att han vände 40 meter från toppen. Det tyder på själslig styrka. En bra klättrare vågar vända - ..." Rafael kommentar: Stora klättrare har knappast som Görän en budget om 1,75 miljoner kr inklusive en (personlig?) låneupptagning om 300.000 kr för att gå upp Everest via en etablerad led. (OBS, att vid "motpolpåstående" som att pengarna behövdes för bl.a. att finansiera film, så var filmen till för att få sponsorer och publicitet...)
- Rafael tanke: Bild av Ang Rita på toppen visat 15/12 2001 (Kommentar 2010) kan ev. vara tagen på 40 meters avstånd (höjdskillnad ca. 3 meter) med zoom- eller teleobjektiv, eller kan vara tagen av en annan person än Görän.
- Rafael tanke: Videosekvens på toppen kan vara tagen av Ang Rita. Redigering kan ha ägd rum vid Everest, i Namche Basar eller Kathmandu. Texten är troligen dubbad senare. Den förefaller mig vara alldeles för frisk i förhållande till det omtalade slödet ("slur" enligt David Breashears) vid Hillary Step. *High Exposure sis 296: "Just above the Hillary step I passed the Swedish climber Görän Kropp, who was climbing without bottled oxygen. He was not nearly as strong as Ed (Viesturs) and it unnerved me when, slumped over his ice axe, he looked up and slurred, "I'm so afraid of dying." I cautioned him and continued down."* TILLAGD 2010
- En teknisk observation gör, att jag är osäker, ifall vi 15/12 -01 såg originalfilm-materialet ifrån 1996.
- Fråga:** Var det Göräns video- eller stillbildkamera som Ang Rita bar med ifrån South Summit?
- Fråga:** Varför tog inte Ang Rita ett toppfoto av Görän Kropp ifrån mer normal vinkel, som får ansiktet att synas? Och med Makalu i bakgrunden t.ex. ? (8000+)
- Fråga:** Hur lång tid var Jesus Martinez på toppen?
- Fråga:** Hur lång tid använde den av köld skakande Jesus Martinez från toppen och ner till ovan om Hillary Step? (Med början allra tidigast 12.35 /EMWM)
- Fråga:** Vems är isyxan bredvid föremålen på toppen i 8000+? (Det var Göräns, enligt honom 15/12 2001 (Kommentar 2010), även om både TV-1997 och bok visar annan isyxa i handen på olika ställen

förutom klättringen i isfallet, vilket var det enda stället Göran lånat Fredrik Blomqvists isyxor enligt Göran 2001-12-15.)

Fakta: ”Jag tror att Göran vände. Jag tror inte han kom upp” säger Jamling Norgay Sherpa kl ett (13) till Renata Chlumska pr walkie-talkie. Källa: 8000+ sid 143 - 144.

Fakta: Om jag fattat David Breashears rätt pr telefon 24/9 2001, så var Göran extremt trött på nerstigningen ifrån 8400 meter. Stoppade upp många gånger, satte sig ner. Upp igen. Ang Rita övervakade honom. David Breashears var då (1996) mycket bekymrad av situationen.

Vanligen gör Sherpas sina ”klienter” följa. Undantag t.ex. 15/5 1991 (sid 90-96 ”Everest den hårda vägen”), när Mingma och Gyal Bu når toppen utan Ola Fagrell. OBS, att dessa Sherpas var mycket ledsna, att de inte fick se Ola uppe!.

OBS: På en internationell skala över osanningar, tror jag att Tomo Cezens sannolika Lhotse-fake skulle värderas till 7 eller 8. En osanning om 40 meter ”Normalvägen” (”Yak-stigen”) på Everest skulle möjligen värderas till 1 (nästintill ointressant) p.g.a. routens (låga, kom 2010) svårighet i förhållande till tiden. Att ignorera sannolika höjdsjukesymptom finner jag vara förtvivlans vansinne och möjligen en cynisk förväntan, att kringvarande räddningsresurser (IMAX m.fl.) kan träda till vid problem.

Källförteckning ovan:

8000+ = Göran Kropp 8000+ / David Lagerkrantz

Svenska Dagbladet

High Exposure / David Breashears

EMWM = Everest Mountain without Mercy / Coburn Broughton

www.desafio8000.com/html/us/d8000/p71.html (läst 14/12 -01)

Everest den hårda vägen / Johan Lagerström / Svenska Everest Expeditionen 1991

David Breashears pr telefon 24/9 2001

TV-sändning 1997

Källmaterial bedöms utifrån den trovärdighet, som kan tilläggas källorna. ”Göran Kropp 8000+” har recenserats i Bergsport nr 100 (december 1998) och bl.a. i High Mountain Sports nr 207, sid 47. Vad som upplevs som fakta eller påstående i en text kan naturligtvis ändras, när tillkommande information värderats.

Tina och Thomas Sjögren nådde 1996 ca 6800 m upp på Mt Everest, som deltagare i en kommersiell expedition. Enligt Rafaels minne.

Göteborg 2002-04-23

A. Rafael Jensen

Relevant bilaga:

Att våldgästa andras hem

(Bergsport nr 136 sid 22)

Lilla Guldlock smög sig in i björnarnas hus, satte sig vid deras bord, åt utav deras mat och tog på kuppen en lur i deras säng. Björnarna blev besvärade.

Den 25 juli 1993 var svenska K2-expeditionens läger 2 i uselt skick. Vårt inköpta Wild Country-tält blaffade itublåst för vindarna och Phoenix Photon-tältet hade kollapsat med brutna bågar. I det senare kunde jag bivackera.

Clas Elofsson och Daniel Bidner grävde ut snön ur Britternas Wild Country-tält och fick för kväll och natt med sig in vår egen expeditions kök, bränsle och mat m.m. Det var ytterst viktigt att lämna britternas resurser orörda. Nästa dag reorganiserade vi vårt läger 2 med egna tillgångar.

Guldlock hade för all del en för björnar störande människolukt och historien är av den sedelärande typen.

Rafael Jensen

Relevant bilaga:

Motion till Svenska Klätterförbundets Förbundsstämma 2002-06-01 att tillskriva journalist Staffan Heimersson.

Motion:

”Att Svenska Klätterförbundets Förbundsstämma 2002 i enlighet med Svenska Klätterförbundets stadgar § 29 punkt 2 och 4 omber Styrelsen att tillskriva journalist och författare Staffan Heimerson brev.”

Detta p.g.a. följande text (om Göran Kropps Everestäventyr 1996) sid 9 i Staffan Heimerssons bok ”Och då sa jag till presidenten” (Wahlström & Widstrand 1999, ISBN 91-46-17712-4):

”Utan hjälp av syrgas och Sherpas, de bergsvana tibetanerna, erövrade Kropp sedan toppen.”

Staffan Heimersson campade 6 veckor med Göran Kropp och Renata Chlumska i Mt. Everests basläger 1999, och har ändå inte utav informationer kunnat minneslägga de krafter, som bar upp Taiwanernas tält 1996, eller Ang Rita Sherpa, som på morgonen var igång och smälte snö till vatten, och de Sherpas som med IMAX-teamet trampade en del av spåret Göran Kropp (ev. nr 13 på toppen) t.ex.. Se utförligare i bilaga ”Everest 1996 ur en svensk Himalayaperspektiv”.

Textförslag brev:

”Till:

Staffan Heimerson
c/o Wahlström & Widstrand
Box 5587
114 85 Stockholm

Bästa Staffan Heimersson!

Du är en ytterst berest och underhållande journalist och författare.

Vad Göran Kropps prestation var 1996 finner vi ej rätt beskrivit i meningen *”Utan hjälp av syrgas och Sherpas, de bergsvana tibetanerna, erövrade Kropp sedan toppen.”* sidan 9 i din bok *”Och då sa jag till presidenten”*.

Vi bifogar en sammanställning observationer ifrån året 1996 på Mt. Everest. Sherpas gjorde en insats för alla på berget det året.

Som klätterförbund anser vi det vara på vårt bord att den om klättring distribuerade information står i proposition till utförda prestationer.

För Svenska Klätterförbundet

Ordf. Svenska Klätterförbundet”

Göteborg 2002-04-23

A. Rafael Jensen, medlem Göteborgs Klätterklubb

På början av 90-talet "fördömde" vi de, som ej var med i SKF och som vi trodde deltog i kommersiella expeditioner. (mailat 2010-06-01)

Från:

rafael <rafael@algotellet.se>

Till:

- ett antal människor, främst med anknytning till svensk klättring.

Kopia:

anders.sjoqvist@forum.se, oscar.edlund@talarforum.se, Fredrik Sträng <fredrik@strang.se>, ola.sandstig@gmail.com, scoop@fgj.se, "SverigesTalare" <information@sverigesverksamma.se>

Datum:

2010-06-01 22.06

Hej på er alla!

Några av er som fått mail från mig den 4 februari har också funnit mina synpunkter rimliga. Förr var vi ett fåtal, men skaran har ökat lite.

I början av 90-talet fördömde vi de, som ej var med i SKF och som vi trodde deltog i kommersiella expeditioner. Den komersiella cirkusen startade 1992 på Everest.

Mikael Rueterswärd har genom det posthuma hedersmedlemskapet i SKF (förbundsmötet 2010) fått en vis upprättelse för det förtal/den misskreditering som jag anser i delar startades upp bland delvis naiva personer under Muztagh Tower-expeditionen 1990.

Min naiva förhållning tog dock slut och intervjun med Reuterswärd publicerades i Bergsport 117, finns också att läsa på www.k2konsult.com under "Historik".

Vi kan i år fira 30-årsjubileet över att K2, Kangchenjunga och Everest bestigits via nyurer utan syrgas eller köpt arbetskraft ovan om Bergsschrund. K2 med noteringen, att John Roskelley och Rick Ridgeway hade fotspår efter Lou Reichard och James Wickwire, som dagen innan delvist nyttjat syrgas.

Sedan slutet av 1980-talet har nästan alla stora prestationer/nyurer gjorts i alpin stil.

Ibland får jag glädjas över att okunniga personer som Markus Henningson ger möjlighet för genmäla (Bergsport nr 119) eller det faktum att den nuvarande största wannabin med vana kopplar jumarn på rep uppsatta av andra och det under kommersiella expeditioner.

Jag har varit 10-20-30 år före många i mina bedömningar av prestationer.

Några av dessa kommer även i fortsättningen att uppfattas som felaktiga, andra - möjligen flertalet - som rimliga.

Nytursförsöket på Baffin Island med Magnus Nilsson var skoj, decemberförsöket på Nanga Parbat med Victor Saunders likadant.

Självfallet lärde jag mig av både Nilsson och Saunders på de nydannande försök jag fått vara med på.

Så vitt jag kan bedöma, har inga av Sveriges stora wannabe's haft en klätterteknisk möjlighet att klättra dom tekniska svårigheterna, som Saunders och Fowler överkom i alpin stil på själva pelaren av "The golden Pillar of Spantik", troligen inte ens om vi placerade dem på havsnivå.

Det handlar om sportens ansikte.

Boken "Göran Kropp 8000+" anser jag vara den sämsta klätterbok jag läst. Främst pga av att Kropp misskrediterar prestationer och personer, både levande och döda, utan att de förra ges en rimlig

möjlighet att försvara sig.

Kropp, enligt mitt tycke, svinaktiga affärskultur, är långt från de sportsliga ideal jag och andra värdesatte för 20 år sedan.

Böckerna "7+7+7" och "K2 på liv och död" är bättre, men avviker också från en god sportliga förhållning, och förmedlar felaktig information mer än vad böckerna "Drömmen om Everest" och "Everest - den hårda vägen" gör.

Om det var "Yaktrail" för Reuterswärd och Kihlborg 1990, och syrgas var "out of time" då, då gäller det i sportsliga avseenden för samtliga andra på South Col och Norddryggen sedan dess. De som hävder annat avviker då från en av de fundamentala innebörderna i de mänskliga rättigheterna; den om alla människors lika värde.

Sporten måste bedöma alla prestationer utifrån samma mall.

Jag förstår (troligen bättre än någon annan), att det är tungt att göra upp med sina upplevelser. Det handlar om svikna lojaliteter mm.

I slutet av 1990-talet var jag den enda svenska klättraren med erfarenhet av att gå till toppen av en av de fem systrarna (Everest, K2, Kangchenjunga, Makalu och Lhotse) ifrån tält buren upp på egen rygg och utan någon syrgas i närheten. I tillägg såg jag en av Sveriges skickligaste klättrar - Daniel Bidner - stryka med.

Kropp's problem med höjd påminner mig om Daniels problem.

Jag har gråtit över att Daniels namn inte nämndes av Kropp i korrigeringarna på hans hemsida (därav mitt brev av 1999-03-17). Med tanke på att Daniel nosade på 5.13 och Kropp gick bort på 5.10a, vet jag inte om jag ska gråta eller skratta.

För att förstå mig, får man läsa mycket. Främst SCOOP, sedan min Everestgenomgång och böckerna jag tagit upp, med mera. Stephen Venables var väl orienterad och jag har hans medgivande att sprida filen.

Utvecklingen drivs främst av de med hög klätterteknisk kompetens.

Jag tror att vi behöver sprida kunskapen/informationen om svenska klättrares klättertekniska förmåga. SKF är den främsta representanten för klättringen i Sverige.

Jag har gjort ett utkast till hierarkisk kompetensuppställning a'la golfen.

Den filen är som annat jag skriver fri att spridas.

2010 är ett spännande år.

Martin Jacobsson och Magnus Eriksson klättrade flera turer i Patagonien, även om huvudmålet inte uppnåddes.

Janne Corax gör kanske en sjuhelsikes travers i Centralamerika.

"Frippe" Ericsson försöker sig på en trippel med möjlighet att bli först i världen!

Fruktansvärt tungt väger Krister Jonsson och David Fälts försök på Latok.

Jag hoppas vi får se ett lyckligt utfall på dessa nydanande försök.

Som Henrik Jessen Hansen skriver om danskarnas förstabestigning i Bergsport 145, sid 47: "Deras prestation är den ultimativa utmaningen. Att klara en förstabestigning är att ta klättringen tillbaka till dess rötter. ...".

Det är även min förhoppning, att svensk media i framtiden framförallt kommer att förmedla dessa/klättertekniskt intressanta prestationer.

Kropp var något av en hackkyckling som barn, och får därför som människa förlåtas för sina brister vad gäller felinformation.

Fredrik Sträng var ett mobbat barn, och får därför också förlåtas.

"Starlet girlfriend" vet knappast bättre, eftersom hon drogs in på normalvägarna.

Prestationer och resultat bör dock av sporten sättas i ett rimligt samtida perspektiv.

Vågar Svenska Klätterförbundet att ta itu med de felaktigheter som spridits?

Det är sol och jag önskar er alla en fin försättning.

/A. Rafael Jensen

Bifogade dokument:

- Motionsbilagan april 2002 "Everest 1996 ur svensk klätterperspektiv" med kommentarer 2010.doc (se sid13)
- Femmaklättraren Strängs osanna förebild Kropp bajsade i sydafrikanernas tält.doc (se sid 9)
- Expedition-climbers technical climbing-capability in a sort of order picked from the... (se pdf-dokument)
- Motion nersättning granskningskommission att bedöma svenska Himalayexpeditioners målsättning, resultat och kvalité med följande redovisning till Bergsport och Expeditionsarkiv.doc (se pdf-dokument)
- Venables.doc (se pdf-dokument)

Strängs vän K2-mytomanen (?) Kropp (mailat 2010-06-25)

Från:

rafael <rafael@alcohollet.se>

Till:

- En mängd människor med anknytning till klättring i Sverige.

Kopia:

anders.sjoqvist@forum.se, oscar.edlund@talarforum.se, Fredrik Sträng <fredrik@strang.se>, ola.sandstig@gmail.com, scoop@fgj.se, "SverigesTalare" <information@sverigesverksamma.se>

Datum:

2010-06-25 13.24

I detta mail tänker jag framförallt berätta, varför jag ställer frågetecken vid Göran Kropps K2-bestigning. Som jag tidigare skrivit, är Kropp som affärsman/äventyrare dokumenterat osann enligt Föreningen Grävande Journalisters medlemstidning (SCOOP), dvs opålitlig som informationskälla. För mig framstår det naivt, att hoaxes/fakers/bluffmakare enbart skulle vara klättrare utomlands eller tredje part i förhållande till "vi goda" (SKF tex). Det verkar dock vara basen för en allmän hållen uppfattning hos tex Fredrik Sträng.

Ingen svensk klättrare har spritt så mycket vilseledande information som Kropp.

Ett exempel var hans marknadsföringsvykort inför K2 1993, där han skrev, att han dels var nr 6 på toppen (troligen var han nr 12, se även vad Venables skriver), och att från hans expedition besteg två personer Sho Ouy 1992, underförstått han själv och Ola Hillberg. Hillberg skriver korrekt i Bergsport juni 1993, att han inte nådde toppen.

Två personer ifrån SKF styrelse vid denna tidpunkt har satt sina namn på vykortet för att ge tyngd åt Kropps sponsörvärning.

Myten Kropp (enligt SCOOP) skrev i sin egen artikel i Bergsport mars 1994, att han tappade sina stegjärn fem (5) gånger. I förvanskningboken GK 8000+ står en (1) gång. Som vanligt en diskrepans av formidabel karaktär, som den okritiska och ryggdunkande svenska allmänheten verkar ha slukat med hull och hår.

Min bedömning är, att Kropp lånade händelsen med tappat stegjärn från den klättertekniskt avsevärt skickligare Piotrowskies tragiska bortgång 1986.

I min reservation 2001-12-17 tog jag upp den bild, som jag pga stor sorg slängde (det är ett mentalt elände förstås, att en kompis som jag trodde jag delade mina höga stilmässiga ideal med, var en potentiell fuskare). Den visade enligt min uppfattning ursprunget till vad jag bedömer vara en kraftigt beskuren "K2-toppbild" på tex framsidan av 8000+, med en knivskarp linje mellan solbelyst och skuggbelagd yta på axel och hjälm.

I tillägg ska sägas, att jag på en av Kropps inlämnade bilder från "toppen" (till expeditionskommitténs arkiv) har svårt se de annalkande molnen. Därtill fastslår jag, att Haglöfsryggsäcken på en av bilderna lätt kan ha applicerats i ett datorprogram.

Tyvärr fastslår jag, att min gamle vän Magnus Nilsson skickade en full uppsättning av duplikat av bl.a. mina toppbilder till Kropp (Diabolaget

gjorde duplikat på mina och andras bilder - en uppsättning till var och en av oss på svenska K2-expeditionen, men bilderna till Daniel Bidner hade ingen solklar mottagare. Magnus administrerade dessa bilder). Detta gjorde Magnus tillsammans med de illustrationsbilder av anmarsch och lägerhöjder, som han gjort till Kropp på beställning, och som även vi ifrån Svenska K2-expeditionen använde senare.

Det ger anledning till eftertanke, att Kropp låter bli beskriva besväret få bort snö från slovenernas tält, innan han tar in sig i det vid återkomsten till läger fyra. Han beskriver ett ruskigt oväder.

Hans artikel i Bergsport trycktes i mars 1994. I min artikel K2 sunset (Utemagasinet oktobernumret 1993, finns på www.k2konsult.com under Historik) beskrev jag hur jag plötsligt vid ca 18-tiden den 29 juli -93 fick lite sikt och därför kunde hitta vägen upp. Kropp får i sin artikel plötsligt sikt vid en kritisk tidpunkt och kan därför hitta ner. Fakta eller bluff?

På Muztagh Tower sa han, att han badade ofrivilligt i en glaciärspricka på sin ensamma maratonfärd tillbaka till baslägret. Det samma hände enligt hans K2beskrivning på nerfärden mellan framskjutna baslägret och baslägret. I den amerikanska reellt annorlunda versionen av 8000+ (heter "Ultimate high – my Everest Odyssey) beskriver han situationen helt annorlunda tydligt än i den svenska versionen. SCOOP kallade honom för en myt. Jag instämmer.

Som en av er mottagare har sagt till mig: "Han dök plötsligt upp som ett troll i baslägret".

Som jag tidigare skrivit, var där vare sig i Bergsport nr 92 eller boken 8000+ toppbilder med perspektiv från bergen Pik Pobeda, K2 eller Broad Peak. En bild från Everest finns i 8000+, och jag vet inte vad jag ska tycka om den. Polisrapporten efter den sagda stölden av bilder november 1996 talar om behovet att tvätta bilderna.

Jag förstår till fullo den vända det är för människor med personliga upplevelser i Kropps sällskap att behöva se på händelser utifrån ett annat perspektiv.

Slovenerna, i vars expedition Kropp deltog som den första kommersiella svenska deltagaren på en klätterexpedition, var flertalet Kropp radikalt klättertekniskt överlägsna. När han skrev, att de var ute efter hans pengar, är det säkert sant, men att han fick klättra enbart med David Sharman berodde troligen på flera orsaker. Slovenerna i sin tur var efter Kropps rapportering utan mandat att ta upp en debatt i klättersamhället.

Samma gäller för pakistanern Shayn 2008. Ingen övriga rådslagare ville på "stormötet" lyssna på honom, när han sa att det räckte med 300 meter fast rep ovan om läger fyra på K2 (jag hade 30-40 m i traversen). När det är dags att gå till läger fyra, har det snöat. Jag är benägen tro, att den självklara lavinrisken (Shayn var den enda på plats, som hade egen erfarenhet av slutningarnas lutning från läger tre till toppen) gav honom magsmärter, för vem med "summit fever" skulle vilja lyssna på en bärare?

Det förvånar mig, att Sträng – trots sitt umgänge med Svenska Klätterskolan – fortfarande har en så pass låg klätterteknisk kapacitet (se filen "Expedition-climbers technical climbing-capability in a sort of order picked from the "handicap-systeme" of golf.doc")

Ni känner alla min hållning, och endast ett fåtal har courage att debattera de medialt framgångsrika svenska wannabees sagda prestationer.

De stora klättrarna har generellt avstått från:

- andras fotspår framför
- att använda syrgas
- att gå på andras fasta rep
- att klättra i expeditjonsstil

Som jag tidigare nämnt – jag vill endast diskutera detaljer, ty helheten byggs av såna.

Jag baserade mina motioner till förbundsmötet 2002 på en mängd faktorer.

Glad midsommar på er alla!

/A Rafael Jensen

Blant många källor ska nämnas:

Föreningen Grävande Journalisters medlemstidning ”SCOOP” nr 3 år 2001 + följande nr

Feghet är att inte vilja debattera offentligt (se/fråga efter Strängs mail av 2009-12-21).

Bilagor:

Venables.doc (se pdf-dokument)

Femmaklättraren Strängs osanna förebild Kropp bajsade i sydafrikanernas tält.doc (se sid 9)

På början av 90-talet "fördömde" vi de, som ej var med i SKF och som vi trodde deltog i kommersiella expeditioner 2010-06-01 22.06.doc (se sid 18)

JENSEN RECENSERAR STRÄNGS K2-BOK i Bergsport nr 144 s 47.doc (se pdf-dokument)

Expedition-climbers technical climbing-capability in a sort of order picked from the "handicap-systeme" of golf.doc (se pdf-dokument)